SUPREMAȚIA HALTEROFILILOR SOVIETICI A FOST RECONFIRMATĂ

- **Participări și performanțe record**
- **„Împinsul" — stilul cu maximum de ratări**
- **5 medalii atribuite... la cîntar**

Chiar de la prima ediție a Jocurilor moderne, la Atena, în 1896, sportul halterelor a fost înscris în programul olimpic. La cele două probe (aruncat cu un braț — probă suprimată ulterior, și cu ambele brațe), englezul Elliot Launceston și danezul Viggo Jensen au făcut între ei rocada pe podiumul de premiere, întrecînd cîtiva concurenți greci. De la o mînă de participanți, din trei țări, halterele au cunoscut ulterior o mare dezvoltare. În 1968, pe podiumul instalat la Teatro de los Insurgentes, din capitala Mexicului, au evoluat 148 de competitori, reprezentanți a 45 de țări din toate continentele.

Cît despre valoarea rezultatelor, pentru a ilustra grandiosul progres, vom folosi un singur exemplu : în 1928, la Amsterdam, germanul Josef Strassberger cucerea medalia de aur a categoriei grea cu 372,5 kg la clasicul triatlon ; exact după patru decenii, cam la nivelul acestei performanțe s-au situat primii doi „cocoși" (367,5 kg — Nassiri și Földi), atleți a căror greutate corporală nu depășea 56 kg !

Nu este lipsit de interes nici faptul că 41 de halterofili, adică aproape 30 la sută din totalul participanților, au fost supuși la Mexico, în afara cîntarului oficial pentru acceptarea în limitele categoriei, și unei a doua operațiuni de urcare pe balanță, în scopul departajării locurilor ocupate la rezultate egale, ceea ce dovedește un nemaiîntîlnit echilibru de forțe.

Ca o constatare generală valabilă se impune a fi menționată dificultatea sporită în noile condiții a procedeului împins — **„O problemă spinoasă"** cum o numea „l'Equipe". Chestiunea acestui stil delicat, pe care arbitrii au oricînd tendința de a-l estima printr-o optică particulară, a revenit pregnant pe tapet la Ciudad de Mexico, încurcînd numeroase socoteli, provocînd uneori justificate proteste. Arăta cotidianul parizian că numai în grupele B (n.n. — **la fiecare categorie concurenții au fost împărțiți în două grupe, cei de valoare superioară fiind plasați în grupa B**) au fost eliminați 11 din cei 78 de concurenți (14 la sută), din 234 de încercări efectuate 133 fiind apreciate ca incorecte, adică aproape 60 la sută ! Aceste cifre se explică și prin aceea că, după respingerea propunerii franceze de suprimare a stilului împins, arbitrii au fost sfătuiți să fie deosebit de exigenți. În acest caz ei au exagerat — după cît se pare — sensul severității. Noi am calculat chiar că din cei 148 de participanți au fost eliminați 31, adică 21 la sută, ceea ce indică un procent enorm de ratări.

CU AJUTORUL LUI... ALLAH

Sute de milioane de telespectatori au văzut pe micul ecran cum minusculul iranian Mohammed Nassiri-Seresht (1,46 m)... implora Profetul înaintea fiecărei încercări. În afara celor ținînd de pregătirea psihică, micuțul halterofil poseda pentru statura sa o forță de-a dreptul miraculoasă. Cînd a reușit să „arunce" o bară de 150 kg, dl. Clarence Johnson, președintele F.I.H.C. și-a exprimat părerea că : „Aceasta echivalează cu a alerga mila în 3:50,0". **(n.n. — pe această distanță, recordul mondial aparține celebrului Jim Ryun cu 3:51,1).** În acest timp, jubilînd și făcînd tumbe de bucurie, Nassiri pretindea : „În curînd vor fi 155 kg !"

Cele 150 kg la aruncat au însemnat un nou record al lumii, al 8-lea realizat de Mohammed în ultimii doi ani. Totalizînd 367,5 kg el l-a „prins" din urmă pe Imre Földi (Ungaria), care conducea după două mișcări și căruia victoria părea să-i surîdă. La egalitate de performanță a urmat un moment de suspense, după care decizia a dat-o... acul balanței : cu 300 gr mai ușor (55,700, față de 56 ale ungurului). Nassiri a devenit campion olimpic, aducînd Iranului prima medalie de aur la haltere.

Tînărul sovietic Ghenadi Cetin, la prima sa mare competiție internațională, a fost complet depășit de importanța mizei și n-a justificat poziția sa de favorit. Cu 352,5 kg, el s-a clasat abia al patrulea (fiind întrecut surprinzător și de polonezul Henryk Trebicki), cu 15 kg sub recordul mondial pe care îl stabilise cu puțin înaintea J.O., și pe care l-au egalat în schimb Nassiri (23 ani) și Földi (30 ani).

BUCURIE ÎN FAMILIE

Deși absent multă vreme de la start, ceea ce dădea speranțe adversarilor, campionul olimpic de la Tokio a revenit pe podium decis să-și apere titlul. Și, Yoshinobu Miyake (28 ani) a reușit nu numai atît, dar și-a etalat, o dată în plus, calitățile sale de competitor, care par în măsură să-l impună ca prima „pană" care va atinge 400 kg la triatlon. Japonezul a totalizat 392,5 kg (față de 397,5 kg — record mondial — la Olimpiada precedentă), cu 122,5 kg la împins, 117,5 kg la smuls și 152,5 kg la aruncat. Cu ultimul rezultat și-a egalat propriul record mondial la acest procedeu.

Dar, bucuria medaliei de aur în familia Miyake, a fost dublată de un alt succes. Fratele mai mic, Yoshiuki, s-a urcat și el pe podiumul medaliaților. Mezinul a cucerit medalia de bronz, și nu a lipsit mult să se lupte... la cîntar, pentru argint, cu sovieticul Ditto Șanidze, întrucît acesta l-a depășit doar în extremis și la limită (2,5 kg) la stilul aruncat. Totaluri realizate : 387,5 kg Șanidze, 385 kg Yoshiuki Miyake. După cum se vede, Japonia nu a pierdut încă supremația acestei categorii, care convine de minune morfologiei atleților săi.

Șanidze, un halterofil de 29 ani și 1,60 m, care sare în înălțime 1,70 m (!) și a jucat fotbal în prima divizie sovietică, deși a progresat formidabil în ultimul timp nu a putut, la J.O., mai mult decît să-l egaleze la smuls pe campionul olimpic, rămînînd în poziția a doua la aruncat și la total.

O surpriză a produs tînărul polonez Jan Wojnowski (locul 4), care l-a întrecut pe compatriotul său, rutinatul Mieczyslaw Nowak (31 ani) — campion european la Leningrad. Dintre cei 20 de concurenți care au terminat întrecerea (alți 8 au fost eliminați), au mai ieșit în evidență tinerii Nasrollah Dehnavi din Iran și Manuel Mateos din Mexic, ambii în vîrstă de 18 ani, care s-au clasat pe locurile 6 și 8, egalînd recordurile mondiale de juniori la total (365 kg) și, respectiv, împins (120 kg).

EXASPERANTUL BASZANOWSKI

Este drept, la campionatele mondiale de la Berlin (octombrie 1966), depășind limita de 67,5 kg a categoriei în care s-a consacrat, Waldemar Baszanowski nu a ocupat la semimijlocie decît locul al doilea. Dar, la J.O. de la Tokio, la „Săptămîna preolimpică 1967", la campionatele europene de la Leningrad (iunie 1968) și la alte mari competiții, rezultatele l-au indicat, invariabil, pe primul loc. A ajuns o adevărată obsesie pentru tinerii care își înfiripă speranțe la categoria ușoară : totdeauna se izbesc, ca de un zid de netrecut, de neobositul Waldemar, care adună cu hărnicie titluri. Un mare halterofil care, după o eclipsă temporară de formă la începutul anului olimpic, și-a revenit apropiindu-se — cu 437,5 kg (135—135—167,5) — la numai 2,5 kg de excelentul său record mondial. Baszanowski măsoară 1,65 m și este în vîrstă de 33 ani.

În umbra prietenului său, Marian Zielinski, un alt produs valoros al halterelor poloneze, s-a clasat pe același loc (3) și cu același rezultat (420 kg) ca la Tokio. La actuala ediție, Zielinski (39 ani) a fost stopat din cursa spre medalia de argint de ambițiosul iranian Parviz Jalayer, pe care îl conducea după împins și smuls, dar care a avut un mai bun „sprint" final la aruncat.

SPRE JUMĂTATE DE TONĂ

Unul alt monopolizator de titluri, sovieticul Viktor Kurențov (campion și recordman european și mondial, cîștigător la „Săptămîna preolimpică" etc.), îi lipsea din colecție un singur trofeu : **medalia olimpică de aur. A cucerit-o cu brio la Mexico, recolt**înd cea mai categorică victorie : un total superior celui de al doilea clasat cu nu mai puțin decît 20 kg ! Nici la categoria grea nu s-a putut realiza un asemenea avantaj. Principalul urmăritor, fostul recordman mondial Masashi Ohuchi (Japonia), considerat și el mare favorit înaintea Jocurilor, nici nu s-a văzut în fața sovieticului : asiaticul nu a reușit decît la procedeul său preferat (smulsul, în care deține și în prezent recordul mondial cu 149 kg) să-l întrecă cu 5 kg pe campionul olimpic, fără însă a-i pericli**ta nici o singură clipă poziția de lider.**

Viktor Kurențov (1,64 m — 27 ani), cu toate că înaintea ultimei încercări avea deja medalia de aur în buzunar, a continuat să se întreacă cu sine, depășind cu 2,5 kg fostul record mondial (185 kg) la aruncat, care-i aparținea. Minunat stilist, cum l-au definit specialiștii, fără îndoială cel mai complet dintre toți halterofilii actuali, Kurențov poate deveni primul semimijlociu care să reușească jumătatea de tonă la triatlon.

Dintre ceilalți fruntași, deși departe de primii doi, a progresat ungurul de 24 de ani Karoly Bakocs (440 kg — locul 3). În timp ce medaliatul cu bronz la ultima ediție a C.M. de la Berlin, Werner Dittrich (R.D. Germană) a dat înapoi ca loc și rezultat (6 cu 435 kg).

DUBLA VICTORIE SOVIETICĂ

Categoria mijlocie a furnizat, fără îndoială, cele mai aprige și echilibrate dispute. Afirmăm aceasta întrucît din cei 21 de halterofili care apar în clasament (4 descalificați) 12, deci mai mult de jumătate, au fost suiți pe cîntar pentru departajarea locurilor, la egalitate de rezultate. Patru din aceștia au efectuat „barajul" cîntarului pentru a-și împărți medaliile !

Antrenorii sovietici au renunțat să înscrie un concurent la categoria ușoară, pentru a avea (conform regulamentului) dreptul să prezinte doi la „mijlocie", unde tandemul Beleaev—Selițki le oferea mari garanții de succes. Și, au fost, după cum s-a văzut, foarte inspirați.

Între cei doi reprezentanți ai U.R.S.S. a domnit în concurs o rivalitate surdă, încheiată cu o greșeală tactică a lui Beleaev. Acesta a pierdut ocazia de a cuceri titlul, cerînd la aruncat 190 kg (cît recordul mondial), deși 187,5 kg, l-ar fi fost suficiente pentru obținerea aurului olimpic. Ratînd la ultima încercare, el a totalizat 485 kg la triatlon (152,5—147,5—185), egal cu Selițki (150—147,5—187,5), dar avînd o greutate corporală mai mare cu 300 gr a cedat acestuia primul loc.

Bronzul a fost atribuit, tot la egalitate de performanță, polonezului Norbert Ozimek, mai ușor cu 1 kg decît ungurul Győző Veres. De remarcat că, la J.O. precedente, ghinionistul Veres a pierdut medalia de argint de asemenea la cîntar, fiind întrecut de mai suplul său compatriot Geza Toth.

AUR LUI KANGASNIEMI

După ce l-a deposedat pe Jan Talts (U.R.S.S.) de recordul mondial al categoriei semigrea, finlandezul Kaarlo Kangasniemi (1,74 m — 27 ani) s-a îndreptat cu pași siguri spre treapta cea mai înaltă a podiumului de premiere. Puțini ar fi putut indica un alt favorit, de vreme ce Kangasniemi realizase la „Cupa Balticii" acel formidabil, aproape incredibil total de 522,5 kg. Și, într-adevăr, finlandezul a confirmat în mod strălucit pronosticurile, cîștigînd medalia de aur cu un valoros triatlon, cifrat la 517,5 kg (172,5—157,5—187,5), lăsînd în urmă cu 10 kg pe sovieticul Talts (medalia de argint), primul om din lume care a depășit, în 1967, 500 kg la categoria semigrea.

De subliniat că, în timp ce Kangasniemi cucerea laurii olimpici, la mii de kilometri distanță cădea unul din recordurile sale mondiale, cel de 175,5 kg la împins ; în campionatele Ucrainei, desfășurate în aceeași zi (18 octombrie) la Konotop, halterofilul Aleksandr Kidiaev „împingea" 176 kg.

Printre eliminații de marcă ai celei mai aglomerate categorii (29 concurenți, din care 23 figurează în clasament), notăm pe englezul de culoare Louis Martin — vicecampion olimpic la Tokio și pe campionul european din 1966, ungurul Geza Toth. Dar, în cazul lui Toth, ratarea celor trei încercări care l-au scos din concurs nu a reprezentat ceva nou : el făcuse o figură similară și la „europenele" de la Leningrad, cu patru luni mai devreme.

CEL MAI PUTERNIC OM DIN LUME

Cu prilejul congresului Federației Internaționale de Haltere și Culturism, premergător cu cîteva zile întrecerilor Olimpiadei, s-a stabilit introducerea în viitor a categoriei supergrea, pentru atleții de peste 110 kg. În acest fel, „grei" vor fi doar cei care cîntăresc între 90 și 110 kg. Deocamdată, la Ciudad de Mexico, în limitele categoriei grea s-au confruntat oameni între care existau diferențe de peste 50 kg (Jabotinski cîntărește 162 kg, pe cînd francezul Fouletier are numai 108).

Cu 572,5 kg la triatlon (200—170—202,5), Leonid Jabotinski a egalat recordul Jocurilor, pe care îl stabilise la Tokio ; el putea, probabil, să bată acest record, dar a renunțat să-și efectueze ultimele două încercări la aruncat, în momentul cînd avea asupra celui mai apropiat rival un avans de 25 kg. Calmul cu care Jabotinski a acceptat medalia de aur a contrastat flagrant cu demonstrația acrobatică a „cocoșului" Nassiri, exultînd de bucurie ; dar, a arătat o dată în plus că pentru Leonid cucerirea titlului olimpic constituia o pură formalitate, într-atît de incontestabilă fiind superioritatea sa.

Unii prevedeau o opoziție din partea halterofililor americani, dar nici George Pickett (stopat de bariera celor 190 kg la împins și eliminat din concurs chiar de la primul procedeu), nici Joseph Dube nu au confirmat. Dube (143 kg), recordmanul lumii la împins cu 209,5 kg, a concurat cot la cot cu Jabotinski doar la acest prim procedeu ; la smuls, sovieticul l-a spulberat pur și simplu (170 kg față de 145 kg), pentru ca la ultimul stil, aruncatul, să renunțe la două încercări. Americanul a avut durerea de a pierde și medalia de argint, care a revenit bibliotecarului din Bruxelles, Serge Reding (35 ani), egal ca performanță — 555 kg — dar mai ușor cu 21 kg la cîntar. Belgianul a încheiat remarcabil cursa cu un excelent 212,5 kg la aruncat.

Cîteva cuvinte i se cuvin și vest-germanului Rudolf Mang (18 ani — 1,80 m — 116 kg), o mare speranță a sportului halterelor. Clasat pe locul 5, înaintea multor sportivi consacrați, tînărul radiotehnician din Bellenberg a realizat totalul, excepțional pentru vîrsta sa, de 525 kg — nou record mondial de juniori, ca și performanțele de la smuls (152,5 kg) și aruncat (195 kg).

Categoria grea grupează, firește, pe ridicătorii celor mai mari greutăți, recte pe cei mai puternici oameni din lume. Cine este însă cel mai puternic dintre toți ? Performanța maximă atinsă prin ridicare la un singur procedeu este cea a americanului Bob Bednarski : 220,5 kg la aruncat. Dar, clasat al treilea la trialul pentru calificarea în echipa S.U.A., Bob a scăpat șansa de a se impune la Olimpiadă. Și, cum aceasta este întrecerea supremă, Leonid Jabotinski, pentru a doua oară campion olimpic și totodată recordmanul lumii la triatlon cu 590 kg, poate primi — pe lîngă ramura de măslin ce i s-a înmînat la Teatro de los Insurgentes — și titlul onorific de cel mai puternic om de pe glob.

Adrian IONESCU

COMENTARII OLIMPICE

Actualitatea internațională

Aspect din meciul de hochei Cehoslovacia — S.U.A., disputat în cadrul C.M. Un atac al cehoslovacilor condus de Pospisil (7). De la stînga la dreapta : Christiansen (20), Branch (2) și portarul americanilor, Curran

Telefoto : A. P. AGERPRES

În campionatul mondial de hochei :

Lupta pentru puncte este din ce în ce mai aprigă

STOCKHOLM, 18 (prin telefon, de la KARL ANDERSSON). — Etapa de azi a campionatului mondial de hochei pe gheață a programat trei partide, fiecare dintre ele interesantă în felul său. Lupta pentru ocuparea primului loc și la fel de pasionanta dispută în vederea evitării fatidicului loc VI, a cărei ocupantă va evolua anul viitor la București în grupa B, și-au pus amprenta serios pe meciurile de azi. Debutul programului l-au asigurat selecționatele Cehoslovaciei și Finlandei, întîlnire în care prima formație a învins greu, cu 7—4 (4—1, 3—1, 0—2). S-ar putea spune că după ce în minutul 35, deci aproximativ la jumătatea disputei, jucătorii cehoslovaci au văzut că și-au asigurat un avantaj consistent (7—2), în final ei n-au mai insistat. Ultima parte a jocului a fost foarte dură, notă imprimată de hocheiștii finlandezi, motiv pentru care arbitrii au dictat 12 eliminări din joc. Au înscris : Mahac (3), Nedomansky (2), Jiri Holik și Suchy pentru Cehoslovacia, Rantisaala (2), Jorma Peltonen și Manonen pentru Finlanda.

În continuare Suedia a învins tînăra și neexperimentata selecționată a S.U.A. cu 8—2 (1—2, 3—0, 4—0).

În cel mai important meci al zilei, U.R.S.S. a întrecut net Canada cu 7—1 (5—1, 2—0, 0—0).

★

Miercuri la Stockholm sînt programate doar două întîlniri : U.R.S.S. — FINLANDA și CEHOSLOVACIA — SUEDIA.

Elisabeta Polihroniade a remizat cu Malypetrova

BUDAPESTA, 18. În runda a 8-a a turneului internațional feminin de șah, care se desfășoară în capitala Ungariei, șahista română Elisabeta Polihroniade a remizat cu Malypetrova (Cehoslovacia). Conduce în continuare Nana Aleksandria (U.R.S.S.) cu 6½ p, urmată de Katia Iovanovici (Iugoslavia) și Malypetrova (Cehoslovacia) cu cîte 5½ p. Polihroniade are 5 p. La turneu participă 18 concurente.

BARRANQUILLA

LA DUBLU-BĂRBAȚI O FINALĂ FOARTE DISPUTATĂ

Au fost cunoscuți ultimii cîștigători ai turneului internațional de tenis de la Barranquilla (Columbia). În finala probei de dublu bărbați, perechea braziliană Thomas Koch-Edson Mandarino a întrecut în 5 seturi, cu 7—9, 6—4, 1—6, 6—4, 6—1 cuplul Ilie Năstase (România)—Zeliko Franulovici (Iugoslavia). Proba de dublu mixt a revenit cuplului Virginia Wade (Anglia) — Mandarino (Brazilia), învingător cu 6—4, 2—6, 6—3 în fața perechii Judy Tegart (Australia) — Cox (Anglia).

PE PISTELE DE GHEAȚĂ

● Concursul de patinaj viteză de la Sverdlovsk s-a încheiat cu victoria lui Valeri Troițki (U.R.S.S.) cu 178,750 p.2. V. Lavrușkin (U.R.S.S.) — 179,310 p. 3. I. Malihin (U.R.S.S.) — 180,102 p.

Întrecerea feminină a fost cîștigată de Ruth Schleiermacher (R.D.G.) cu un total de 194,033 p ; 2. Lasma Kauniste — 197,149 p. 3. Liudmila Titova (ambele U.R.S.S.) — 197,232 p.

● Erhard Keller (R.F.G.) a cîștigat proba de 500 m din cadrul concursului de la Alta (Norvegia) cu 40,6 ; 2. I. Eriksen (Suedia) 41,0 ; 3. A. Herjaune (Suedia) — 41,8. În proba de 1 500 m : 1. G. Claesson (Suedia) cu 2:07,4 ; 2. Fornaes (Norv.) 2:08,4 ; 3. J. Bols (Ol.) 2:09,1.

COMBINATA NORDICĂ DE LA HOLMENKOLLEN A REVENIT FINLANDEZULUI MIETTINEN

OSLO 18. — Proba de 50 km fond din cadrul concursului internațional de schi de la Holmenkollen s-a încheiat cu victoria norvegianului Paal Tyldum, cronometrat în 2h 50:48,2. Pe locul secund s-a clasat compatriotul său J. Harviken cu 2h 51:51,9.

Proba de sărituri cu schiurile (Combinata nordică) a revenit lui Gjert Andersen (Norvegia) cu un total de 203 puncte, urmat de japonezul Hirochi Itagaki — 198,7 puncte și finlandezul Rauno Miettinen — 195,7 puncte.

În clasamentul final al combinatei nordice, primul loc a fost ocupat de Miettinen cu 431 puncte.

ÎN OSCAR-ul FLORETISTELOR

ILEANA DRÎMBĂ a luat o serioasă opțiune

Nu știu exact ce impresie a produs asupra publicului italian victoria Ilenei Drîmbă în competiția de floretă Trofeul Martini care, prin proporțiile fără precedent ale participării (aproape 160 de trăgătoare) poate fi considerată cea mai mare confruntare mondială a floretistelor în acest an. Spun aceasta pentru că publicul italian își îndreaptă preferințele în materie de sport, aproape exclusiv către fotbal, apoi către ciclism și box. Ziarele, mai ales cele de sport, au consacrat, însă, rînduri elogioase acestei sportive talentate care a știut să-și apere șansa în fața unor adversare redutabile.

Iată ce scrie cotidianul „STADIO" din Bologna despre ceea ce a considerat în titlu „surprinzătoarea victorie a Ilenei Drîmbă" : „Floretista română a fost, de fapt, singura care a realizat în finală patru victorii. Drumul care a dus-o spre această afirmare de mare prestigiu nu a fost, desigur, de loc ușor pentru că scrimera română a întîlnit adversare foarte puternice în sportivele sovietice... Asaltul care a rezolvat problema cîștigătoarei acestei ediții a Trofeului Martini a fost antepenultimul, cel ce punea pe Drîmbă în fața Gorohovei, ambele avînd trei victorii și o înfrîngere. Cu toată importanța lui, acesta a fost unul dintre cele mai scurte asalturi. Drîmbă, foarte aplaudată, după ce a condus cu 3—1, a cîștigat cu 4—2".

Subliniind marea surpriză care a constituit-o eliminarea campioanei olimpice Novikova, ziarul „TUTTOSPORT" din Torino afirmă că în felul acesta s-au adus la același numitor șansele floretistelor ce aspiră la cucerirea definitivă a Trofeului Martini. Conform regulamentului, acest trofeu revine concurentei care îl cucerește de mai multe ori în decurs de cinci ani. Or, acum, prin victoria Ilenei Drîmbă, acest „Oscar" al floretistelor, ajuns la a IV-a ediție, numără patru nume în palmares : Masciotta, Ragno, Novikova și Drîmbă. „Clasată a doua în prima ediție — *scrie Tuttosport* — Ileana Drîmbă... a pus acum o serioasă ipotecă pe dobîndirea definitivă a prețioasei statuete de argint, fapt ce se va decide la anul".

CESARE TRENTINI ne transmite o revistă a presei italiene privind Trofeul Martini

Marele cotidian torinez „LA STAMPA" comentează astfel succesul floretistei românce : „Cu această victorie Ileana Drîmbă se situează de drept printre cele mai puternice scrimere din lume. Însușirile sale tehnice erau recunoscute și pînă acum, dar îi lipsea din palmares un succes într-un mare turneu internațional, într-un campionat mondial sau la J.O. Cu locul întîi cucerit în Trofeul Martini, românca a ajuns la un nivel prestigios. În afară de îndemînarea sa tehnică, Drîmbă a știut să se impună prin temperamentul și prin constanța randamentului său".

SCHIORI ROMÂNI PESTE HOTARE

Schiorii fruntași din țara noastră concurează, zilele acestea, peste hotare. **Cornel Tăbăraș** și **Kurt Gohn** au participat la cîteva probe internaționale în Italia, în regiunea Bolzano. **Dan Cristea, Virgil Brenci** și **Dorin Munteanu** vor lua startul la cel de al XII-lea „Mare Premiu Maurienne" (Le Corbier și La Toussuire — Franța) și, săptămîna viitoare, la „Cele trei zile" ale Etnei, în Italia, iar un grup format din **Gheorghe Vulpe, Ion Bobiț, Marin Focșeneanu** și **Constantin Văideanu** va participa la „Cupa Aleko", pe muntele Vitoșa (Bulgaria).

LA BUCUREȘTI, ÎN APRILIE :

Se vor întrece tinerii tenismani români și sovietici

A fost perfectată întîlnirea internațională de tenis dintre reprezentativele României și U.R.S.S. devenită tradițională pentru fiecare început de sezon. Ea va avea loc la București, în săptămîna 21—27 aprilie.

C. M. DE JUDO LA CIUDAD DE MEXICO

Comitetul director al Federației internaționale de judo, a confirmat că, anul acesta, campionatele mondiale de judo se vor desfășura între 16 și 25 octombrie la Ciudad de Mexico.

Brumel i-a uimit pe atleții americani

Ultima performanță realizată de Valeri Brumel (2,00 m la antrenament) a stîrnit senzație în cercul specialiștilor. Recent, agențiile de presă au furnizat cîteva amănunte referitoare la performanța realizată de recordmanul mondial. Iată-le : la antrenamentul în care Brumel a trecut ștacheta înălțată la 2 m au asistat și cîțiva atleți și antrenori americani, printre care antrenorul Bob White și săritorul în înălțime Frank Costello. După ce Valeri și-a făcut o temeinică încălzire (exerciții de gimnastică, trei ture de sală), a fost masat pe piciorul accidentat de însuși antrenorul american. Prima săritură a făcut-o la 1,80 m și a reușit-o din prima încercare, ca și pe cele de la 1,85 m, 1,88 m, 1,90 m, 1,93 m, 1,96 m și 2,00 ! Apoi, ștacheta a fost înălțată la 2,05 m, pe care, însă, netrecînd-o din prima încercare nu a mai insistat.

După antrenament, Bob White și Frank Costello au declarat că **„progresele lui Brumel — ne uimesc — sînt de-a dreptul fantastice. Sperăm că în curînd îl vom vedea în concursuri oficiale".** Antrenorul lui Brumel, Cistiakov, a spus : **„elevul meu este complet restabilit. De fapt, acum la 26 de ani, el își începe cariera sportivă, ca și în urmă cu 10 ani. Valeri Brumel aleargă bine, face exerciții cu haltera de 140 de kg și este într-o dispoziție psihică excelentă. Sper că în iunie să participe în concursuri oficiale".**

COLLETT — 45,8 PE 440 YARZI

LOS ANGELES, 18 (Agerpres). — **Cu prilejul unui concurs atletic în aer liber, disputat la Los Angeles, alergătorul american Wayne Collett a cîștigat proba de 440 yarzi în 45,8 (cea mai bună performanță mondială a anului). Alte rezultate : prăjină : Vaughan 5,18 m ; greutate : Marcus 18,88 m.**

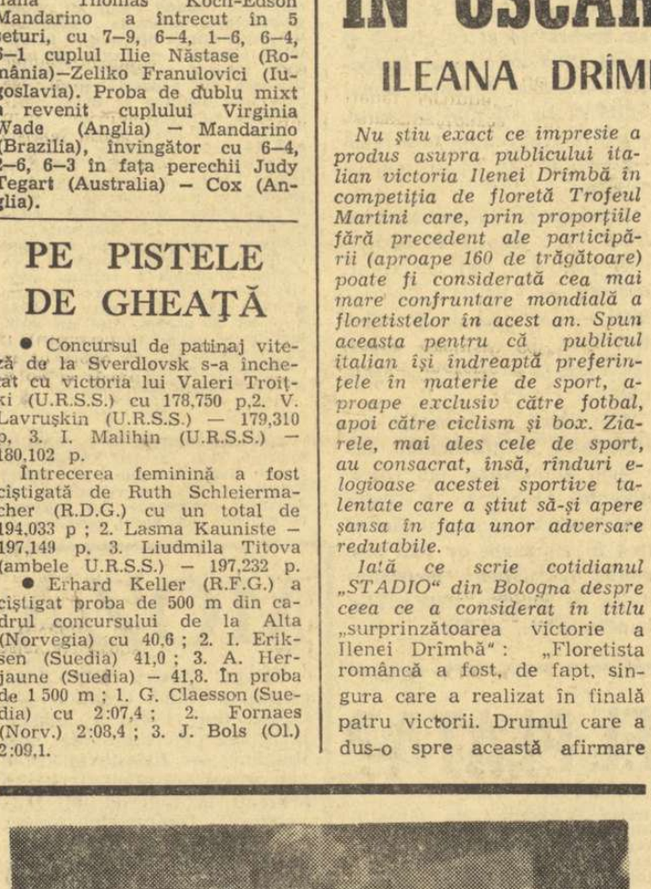

Tînărului Octavian Goga clasat pe locul III, deși cu un braț în ghips, i-a revenit „Cupa sportivității oferită de ziarul nostru

Foto : V. BAGEAC

SPERANȚELE DE AZI — CAMPIONII DE MÎINE

Cînd începe drumul spre măiestrie al unui patinator ? Asupra acestei probleme atît de complexă — și controversată totodată — ne-a dat subiect de meditație și recentul concurs internațional de la București. Am avut prilejul să vedem evoluînd pe reprezentanții tinerei generații a patinajului artistic din 9 țări europene. Speranțe ale sportului gheții, patinatori și patinatoare care se pregătesc pentru urcușul ce duce la treptele consacrării în această disciplină a grației și preciziei tehnice.

La 12 ani (atît indică limita de vîrstă a mini-campionatului nostru european) un patinator este departe de a fi format. Deși în pregătirea lui au fost incluse elementele tehnice utile și viitorului campion. Mai multe sau mai puține... Aceasta diferă de la școală la școală, după concepția fiecărui antrenor în parte.

Am văzut, de pildă, patinatori care au executat în programul lor de figuri libere patru sărituri duble de tipuri diferite (Salchow, Rittberger, Flip, Lutz !), dar n-au reușit să ocupe un loc pe podium. Cazul micuțului Mathias Clausner din Karl Marx-Stadt, clasat pe locul 5. Concurenții din R. D. Germană au fost, în general, excelent pregătiți la sărituri, dovedind că antrenorii din această țară pun accentul pe cea mai spectaculoasă „armă" a patinatorului de concurs. Dacă la 12 ani, ucenicul în patinaj execută un impecabil dublu-Lutz, evident că el are calea deschisă spre efectuarea săriturilor triple, atuul marilor campioni în întrecerile elitei.

La fel de avansați ni s-au părut cei doi reprezentanți ai patinajului polonez, marea revelație a acestei competiții. În special, dezinvolta Elisabeta Lucynska a jonglat cu dublele, iar la proba impusă a săriturilor și piruetelor a colecționat **cele mai înalte note. Polonezii s-au prezentat solid pregătiți și la figurile impuse, de desene (deși, trebuie spus că, numai 3 figuri reprezintă un examen prea sumar al cunoștințelor). Și este interesant că atît Lucynska, cît și cîștigătorul probei masculine Jasek Tascher, provin din orașe care nu posedă patinoare acoperite, deci au condiții de pregătire foarte apropiate nouă.**

Dar iată că în mod diferit s-au arătat orientați micuții noștri oaspeți din Uniunea Sovietică. Reprezentanții școlii de patinaj care urcă impresionant pe scara valorică n-au părut prea familiarizați cu execuția celor mai grele figuri. Ei au fost literalmente slabi la proba obligatorie a piruetei-jos sărite, unde Serghei Levin, de pildă, a luat note spre limitele inferioare. Același Levin prezintă, însă, o perfectă alunecare, are un pas lung, elegant, mereu pe muchia patinei. El a sărit cel mai frumos Axel (simplu) și a impresionat prin ținuta desăvîrșită. Sovieticii — avem impresia — pun mai mult accent pe baza patinajului, la această vîrstă, lăsînd pentru mai tîrziu bravurile tehnice.

Poate că cele de mai sus ar trebui luate în discuție amănunțită de specialiștii noștri, antrenori și tehnicieni. Nu o dată, s-a reproșat încărcarea patinatorilor noștri de vîrstă fragedă cu un bagaj de elemente tehnice prea avansat, fără aprofundarea lor prealabilă. Ca apoi, aceleași execuții să trebuiască a fi corectate, învățate de la început. S-a remarcat — de către o autoritate în materie ca arbitra sovietică Nesteghina — că unii dintre patinatorii români, chiar cei mai buni, mai au de lucrat asupra ținutei, tot atît de importantă ca și elementele de mare dificultate pe care le încearcă în concurs. Patinatorii noștri suportă în continuare un handicap inadmisibil de mare la figurile impuse. Chiar la acest concurs, unde s-au cunoscut dinainte figurile, pregătirea lor nu s-a făcut în mod corespunzător, pentru ca ei să se poată prezenta la cel mai bun nivel.

Trebuie analizat și acest aspect, al felului cum sînt pregătiți patinatorii români pentru concursul nostru, la care avem obligații și năzuințe firești. Numai Goga Octavian (în ciuda accidentului său), Doina Mitricică și — în parte — Gabriela Voica au arătat acum o valoare apropiată oaspeților celor mai buni. Ce va fi la ediția viitoare a acestui concurs al speranțelor ? Cînd parte din reprezentanții noștri de azi vor fi depășit vîrsta-limită...

Considerăm că preocuparea forului de specialitate trebuie îndreptată de pe acum către o pregătire corespunzătoare a celor mai tineri competitori. Elementele susceptibile de a reprezenta țara la a 4-a ediție ar trebui înglobate din vreme într-un program special de pregătire, din care să nu lipsească stagii de antrenament înaintea deschiderii activității pe patinoarele noastre artificiale. Bunele rezultate obținute la actuala ediție trebuie onorate neapărat și în primăvara viitoare.

Radu VOIA

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368